

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/178/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200884
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3015200884.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľky: D. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o minimálnu sumu starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 30.mája 2016, č.k. 15Sd/227/2015-30, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30.mája 2016, č.k. 15Sd/227/2015-30, p o t v r d z u j e .

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 30.mája 2016, č. k. 15Sd/227/2015-30, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 09.10.2015 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) a odporkyňi nepriznal náhradu trov konania.

Preskúmaným rozhodnutím odporkyňa podľa § 82b zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zvýšila starobný dôchodok navrhovateľky od 01.07.2015 na sumu 305,10 € mesačne za 39 rokov tzv. kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že nepovažoval za opodstatnenú požiadavku navrhovateľky, aby jej na účely minimálneho starobného dôchodku bola zhodnotená doba starostlivosti o chorľavú dcéru L., nar. XX.XX.XXXX. Mal totiž preukázané, že od prvého vstupu do zamestnania do vzniku nároku na starobný dôchodok navrhovateľka získala 39 rokov a 23 dní dôchodkového poistenia, pričom obdobie od 01.01.1988 až do 07.09.1992 mala zhodnotené v plnom rozsahu.

Rozsudok krajského súdu navrhovateľka napadla včas podaným odvolaním. Namietla, že v rozhodnutí z 23.06.1998 o priznaní starobného dôchodku od XX.XX.XXXX má zhodnotených 39 a 23 dní, naproti

tomu v preskúvanom rozhodnutí 39 rokov a 325 dní, z čoho vyvodila, že ju odporkyňa poškodila v jej dôchodkových nárokoch. Dcéra bola často chorá, preto jej od 49.roku veku venovala osobitnú starostlivosť a nemohla sa venovať kariére. Manžel jej na výživu dieťaťa prispieval minimálne, nebol im priznaný ani príspevok na zvýšené náklady na hygienu. Žiadala (podľa obsahu odvolania), aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie a doplnenie dokazovania zdravotnou kartou dcéry.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Z osobného listu dôchodkového zabezpečenia, ktorý tvorí prílohu právoplatného rozhodnutia odporkyne z 23.06.1998 o priznaní starobného dôchodku od XX.XX.XXXX v spojení s osobným listom dôchodkového zabezpečenia, ktorý tvorí prílohu právoplatného rozhodnutia odporkyne z 18.08.1998 o úprave starobného dôchodku od XX.XX.XXXX vyplýva, že navrhovateľke bola hodnotená doba zamestnania v celkovom rozsahu 39 rokov a 325 dní. Krajský súd teda v odôvodnení svojho rozsudku uviedol preukázanú dobu dôchodkového poistenia nesprávne len v rozsahu 39 rokov a 25 dní.

Súčasne z osobných listov dôchodkového zabezpečenia vyplýva, že navrhovateľke bola ako doba dôchodkového poistenia zhodnotená v celom rozsahu aj obdobie od narodenia dcéry L. do dovŕšenia troch rokov jej veku, inak hodnotiteľné ako náhradná doba. V tejto súvislosti odvolací súd nad rámec prieskumu považuje za potrebné na vysvetlenie uviesť, že podľa § 10 zákona č. 100/1988 Zb. ak sa kryjú doba zamestnania a náhradná doba, započíta sa iba doba, ktorej zápočet je pre občana výhodnejší. To isté platí, ak sa navzájom kryjú doby zamestnania alebo náhradné doby.

Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala, aby jej na účely minimálnej sumy starobného dôchodku bola zhodnotená aj ďalšia doba starostlivosti o dcéru L. od 27.07.1993 do 16.07.1998, túto požiadavku odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, keďže toto obdobie jej nebolo hodnotené ako doba dôchodkového poistenia na určenie základnej výšky starobného dôchodku. Z dôchodkového spisu odporkyne a v ňom založeného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Prievidza z 03.02.1999 mal preukázané, že dcéra L. nebola uznaná za dlhodobo ťažko zdravotne postihnuté dieťa vyžadujúce mimoriadnu starostlivosť podľa § 37 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 149/1988 Zb., ktorá okolnosť by odôvodňovala hodnotenie starostlivosti o toto dieťa od dovŕšenia troch rokov veku ako doby náhradnej do obdobia dôchodkového poistenia (zamestnania) podľa § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 31.12.1999. Vzhľadom na existenciu tohto rozhodnutia odvolací súd nepovažoval za dôvodnú požiadavku navrhovateľky o doplnenie dokazovania zdravotnou kartou dcéry.

Z ustanovenia § 82b zákona č. 461/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že pre určenie sumy minimálneho dôchodku je rozhodujúci počet skončených rokov dôchodkového poistenia; rokom dôchodkového poistenia je 365 dní dôchodkového poistenia (§ 60 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Vzhľadom na uvedené pre rozhodnutie o minimálnej sume starobného dôchodku navrhovateľky bola rozhodujúca doba 39 rokov dôchodkového poistenia; ďalšia doba v rozsahu 325 dní nie je na účely takého rozhodnutia právne významná.

Odvolací súd mal preukázané, že navrhovateľka nezískala viac ako 39 rokov dôchodkového poistenia a preto preskúmané rozhodnutie odporkyne z 09.10.2015 považoval za súladné so zákonom. Z uvedených dôvodov preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 219 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 O. s. p. v spojení s § 250l ods.2 a § 250k ods.1 O. s. p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.